

Seg tror ikke, at man behøver at være bange for, at den offentlige Pleie skal blive i nogen særdeles høj Grad brugt af Saadanne, som overmaade godt selv kunne besejgte Udgiften ved deres Helbredelse; thi den Forpleining, man faar paa det Offentliges Regning, vil jo kun være den Forpleining, som ydes de Syge, der henhøre til de trængende og fattige Klasser. Den, der saaledes melde sig for at modtage offentlig Lægebehandling under en epidemisk Sygdom, vil i Reglen blive nødsaget til at lade sig indlægge paa et Epidemihospital, og det er Noget, som de allerfleste Mennesker ikke gjerne ville, saa der er virkelig ingen Fare for, at Folk, der ere saaledes stillede, at de med Lethed selv kunne betale Udgiften ved deres Helbredelse, skulde føle sig stærkt fristede til i disse Tilfælde at kaste sig ind paa det Offentlige. Seg skal endvidere bemærke, at det heller ikke er ganske rigtig, naar man mener, at alle Epidemier ere af den Beskaffenhed, at de udbrede sig i længere Tid vedligeholdende Frygt i Befolkningen, saa at denne Frygt skulde være et tilstrækkeligt Motiv for de Enkelte til at melde sig til Lægebehandling. Dette kan nok gjælde om enkelte Epidemier, der optræde med en isinesfaldende Hæftighed, og holde sig i kortere Tid, f. Ex. Koleren, men det gjælder ikke om den Slags Epidemier, der holde sig hos os i Aaringer, og som man nok i Begyndelsen kan føle sig ubehageligt berørt af, men som man i Længden vænner sig til, f. Ex. Kopperepidemier. Dette er, som bekendt, en Epidemi, der kan være aarevis. Først blive Folk nok noget forskrækkede ved at se det store Antal Kopperfyge, der kan findes opført for en enkelt Uge eller to, men, trækker Epidemien sig hen over et Aar eller halvandet eller endnu længere Tid, saa vænne Folk sig mere og mere dertil, og der kan da meget godt indsnige sig en vis Ueggenlighed derfor. Man kan altsaa ikke gjøre Regning paa, at Strækken for Sygdommen strax skal føre Folk til at søge Lægebehandling. — Endnu skal jeg blot tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til § 64, ikke just fordi jeg der vil indlade mig paa de tilbørlig meget vanskelige Spørgsmaal, der bleve berørte af den høitæredede Justitsminister, men kun, fordi jeg vil forklare, hvad vi have tænkt os ved Sindsfyge, der ere „farlige for den offentlige Sikkerhed.“ Vi have derved kun tænkt os saadanne, som have vist Prøver paa, at de ere farlige for den offentlige Sikkerhed. Med andre Ord, vi have tænkt paa saadanne Personer, om hvem det ogsaa nu gjælder, at de skulle tages under offentlig Varetægt; men vi have derimod ikke ment, at man skulde indlade sig paa forud at afgjøre, om en Person mulig kunde blive farlig for den offentlige Sikkerhed. Det maa nemlig vistnok indrømmes, at dette er Noget, der er særdeles vanskeligt at afgjøre. Der er vel nok en hel Del Sindsfyge, om hvilke det kan siges, at de ikke ere mere far-

lige for den offentlige Sikkerhed end vi Andre — thi hvem kan ikke under visse Omstændigheder være farlig for den offentlige Sikkerhed? — men der er ganske vist ogsaa en Del Sindsfyge, om hvem det gjælder, at de kunne være noget mere tilbørlige til at lade sig henrive og bemestre af deres Lidensfaber. Disse vanskelige Adskillelser have vi ikke tænkt paa; vi have blot tænkt paa at holde os til det almindeligt Bekjendte og Gjældende om, at der er en vis Klasse af Personer, der skulle tages i Forvaring af det Offentlige; og naar da det Tidspunkt indtræder, at de skulle tages i Forvaring af det Offentlige, have vi ment, at de skulle behandles paa den Maade, at Udgifterne ved deres Forsørgelse ikke alene det første Aar, men i det Hele skulle refunderes.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

1) Forslag under Nr. 68 til § 61 af Udvalgets Flertal:

Paragrafen affattes saaledes:

„Udgifterne ved døvstumme, blinde og idiotiske Børns Underholdning og Opdragelse blive, naar de anbringes i det Rgl. Døvtummeinstitut, Blindinstitut eller i en anden Anstalt, som af Regjeringen erkjendes stillet til deslige Børns Opdragelse, forsaavidt Børnene eller deres Forældre ikke have Evne til at udrede dem, at afholde for Landkommunernes Vedkommende af Antsrepartitionsfonden, for Kjøbstadkommunernes Vedkommende af hver Kjøbstads Kommuneskats For sig. I Kjøbenhavn heres disse Udgifter af Stadsens Kasse og paa Bornholm af den for Dens Kjøbstæder og Landdistrikt fælles Repartitionsfond.“

vedtoges med 25 Stemmer mod 17.

Hermed bortfaldt Sunnes Forslag under Nr. 69.

2) Forslag under Nr. 70 til § 72 af Udvalget:

I 3die Linie efter „Regning“ tilføjes: „ligesom de ere pligtige til at underkaste sig en saadan“.

vedtoges med 23 Stemmer mod 18.

3) Forslag under Nr. 71 til samme Paragraf af Udvalgets Flertal:

I 3die Linie udgaar „forstudsvis“. I 5te Linie efter „Lægebehandling“ sættes „“, og Resten af Punktummet udgaar.

fik først ved Afstemning paa almindelig Maade 31 Stemmer for sig og 2 imod sig; ved det paa Grund af det ringe Stemmemaal nødvendiggjorte